

Obecní zpravodaj

pro Mukařov, Srbín a Žernovku

www.mukarov.cz

Vydává Obec Mukařov - ročník 2 - číslo 3 (květen/červen 2016)

ZDARMA

Vážení a milí čtenáři, těší mě, že třetí číslo Obecního zpravodaje přináší mnoho dobrých zpráv.

Především tu, že vodovodem v Srbíně snad už konečně brzy poteče voda ze Želivky až do jednotlivých domácností, protože v těchto dnech probíhají poslední formální kroky kolaudačního řízení. Dobrou zprávou je určitě i to, že zastupitelstvo a jmenovitě Výbor pro pořádek a bezpečnost míní vážně řešení neutěšené situace kolem většiny kontejnerových stání v obci. Radost nejen pyšným rodičům přineslo vítání nových občánků – Mukařov, Srbín a Žernovka jich má skoro dvacet, téměř přesně napůl holčičky a kluky. Povedly se tradiční čarodějnice i nové aktivity ve škole i školce. A na Horce v Žernovce se už nemusí bát chodit za tmy domů, protože na cestu svítí zbrusu nové veřejné osvětlení.

K jarnímu optimismu určitě patří i chuť se hýbat a více pečovat o své zdraví. Proto jsme různým podobám mukařovského sportování věnovali speciální přílohu. Pro mnohé bude možná novinkou, že na Žernovce působí Potápěčský klub. Zato Mukařovskou kečku coby tradiční dálkový pochod zná snad každý Mukařovák. K méně obvyklým sportům patří rybolov – i ten v Mukařově máme a díky němu i stále příjemnější okolí požární nádrže. A je-li tématem sport a Mukařov, nemůže chybět místní TJ Sokol a jeho fotbalisté. Téma dotváří rozhovor s Renatou Schmidt, která se snaží rozvíjet mukařovské ženy a inspirovat je ke zdravějšímu životnímu stylu.

Nadcházející léto je i časem sympatických kulturních počinů. K nim určitě patří Louňovická divadelní aktivita Divadelního spolku Dipona, který působí s podporou obce Mukařov. Obsáhlou pozvánku najdete na poslední stránce.

Příjemné čtení a krásné dny vám přeje

Kateřina Čadilová

Nový vodovod ze Želivky bude brzy v provozu

V těchto dnech je zakončován kolaudační proces nově vybudovaného vodovodního přivaděče Region jih pro naši obec i nového vodovodu v Srbíně.

Do provozu se tak dostane další významné rozšíření infrastruktury v obci po celých 13 letech, když naposledy v roce 2003 byl spuštěn vodovod z místního zdroje v Mukařově. Ten zůstává v provozu i nadále.

Oproti původnímu vodovodu se dnes jedná o vodovodní řadu napojené na přivaděč z vodní nádrže Želivka. Obec tak má nyní na svém území dva vodovodní systémy, a i když nejsou zatím propojené, ze strategického hlediska to jistě není k zahození. Přivaděč je napojen na Želivku v čerpací stanici v Brtnici u Velkých Popovic. Odtud Svazek obcí Region jih vybudoval v I. a II. etapě desítky kilometrů vodovodu, kterým zásobuje 15 obcí.

Po deseti letech voda poteče

Jednání o napojení Mukařova byla obnovena v roce 2006 a přes několikrát změny dokumentace vyvolané, zejména měnicími se majetkovými podmínkami, byla v roce 2012 podána žádost o dotaci na výstavbu III. etapy zahrnující naši obec. Pro vysoké úvěrové zatížení svazku obcí tuto žádost vzal na svá bedra Mukařov, kterému se podařilo získat dotaci Operačního programu Životní prostředí ze Státního fondu životního prostředí ČR za výrazně lepších finančních podmínek, než předtím svazku obcí využívajícímu dotace z Ministerstva zemědělství a Středočeského kraje. Svazek obcí v rámci III. etapy Mukařovu poskytl finance na výstavbu vodovodu ve Svojeticích a přivaděči do Srbína. Vodovod III. etapy dostavěný až do ulice

Kutnohorská tvoří již zmíněný vodojem o objemu 500 m³, a celkem 3,1 km vodovodního přivaděče a 2,6 km místního vodovodu v Srbíně.

Výhodnější cena vody

Vlastní uvedení do provozu je již otázkou spíše dnů, nežli týdnů, a záviset bude hlavně na tom, až bude zprovozněn dostatečný počet přípojek. Pokyny a dokumenty ke zprovoznění přípojek a převodu přípojek do soukromého vlastnictví budou v nejbližších dnech rozesílány majitelům, kteří si pak musí vyřídit uzavření smlouvy o dodávce vody u provozovatele. Tím je Veolia – 1. SČV, a.s., a její kontaktní místo je v Říčanech. Dodávky vody budou zahájeny, jakmile se podaří získat alespoň 20 odběratelů, nebo cca 5 odběrajících v ulici. Při menším počtu odběratelů hrozí, že na tak rozsáhlé síti nebude možné dodržet předepsanou kvalitu vody. Věřím, že při celkovém počtu 108 přípojek nebude toto kritérium problémem. Pokud se ptáte na cenu vody, tak vězte, že koncesním řízením se podařilo vysoutěžit cenu lepší, nežli byla loňská cena na vodovodu v Mukařově – 1 m³

Pokračování na straně 2

V čísle dále najdete:

Z obecního úřadu

Aktuality ze zastupitelstva a kontejnery na str. 2 a 3

Speciál

O různých podobách sportování na str. 5 až 8

Víte, že...

Zajímavosti a kalendárium na str. 12

Názor zastupitele

Vážení občané Mukařovska,

s přicházejícím jarem došlo na naší radnici k drobným změnám. Ze zastupitelstva obce odešla ze zdravotních důvodů paní Kateřina Budínová a já jsem byl jmenován na její místo

Jmenuji se Lukáš Podaný. Jsem dlouholetý a aktivní člen SDH Žernovka. Vystudoval jsem Policejní akademii ČR, obor policejní management a kriminalistika. Na Žernovce jsem trvale hlášen od roku 2013.

Každý v naší obci ví, že již bylo mnohé vykonáno, ale stále před námi stojí velké množství práce. Klíč k vyřešení i zdánlivě neřešitelných problémů však velmi často spočívá v mezilidských vztazích, komunikaci, ochotě se dohodnout či najít společný kompromis. Úspěch je potom nezdárka založen na hledání toho lepšího v nás, zejména v oblasti aktivit směřovaných ku prospěchu rozvoje naší obce.

V první řadě bych rád pomohl s dokončením vodovodního řádu na Žernovce a zavedením kanalizace. Jako ve většině případů i zde je hlavním problémem nedostatek finančních prostředků. Bude nutné zapojit se do vypsání grantových programů a zbývajících financí se pokusit touto cestou získat.

Neméně důležité bude pro naši obec zkvalitnit způsob vytápění rodinných domů. Jako předseda výboru životního prostředí bych proto rád pomohl se zlepšením a zkvalitněním života v obci.

Mgr. Lukáš Podaný

Nový vodovod

Dokončení ze strany 1

vás přijde na 38,18 Kč vč. DPH. Zdržení způsobené čekáním na nového provozovatele nakonec alespoň přineslo ovoce v podobě výhodnější ceny vody.

Sen o napojení na Želivku se tak po letech stává skutečností a jsme všichni neskonale nadšení a velmi rádi, že úsilí a finance vynaložené na tento projekt v minulosti nepřišly vniveč, a že vám dnes můžeme prezentovat tento velký úspěch naší obce.

*Přemysl Zima,
místostarosta obce Mukařov*

Z jednání Zastupitelstva obce

Zastupitelstvo obce Mukařov (ZO) zasedá jednou měsíčně, zpravidla každé druhé úterý v měsíci. Zápisy ze zasedání jsou uveřejňovány na úřední desce obce Mukařov a na webových stránkách www.mukarov.cz.

Na **dubnovém zasedání** proběhla **výměna zastupitele** – namísto Kateřiny Budínové, která složila mandát ze zdravotních důvodů, se členem zastupitelstva stal **Mgr. Lukáš Podaný**, který taktéž kandidoval za Mukařovsko. Kronikářka obce, paní Jaroslava Pokorná, přednesla pravidelnou **zprávu o vedení kroniky**. Zastupitelé projednali žádost pana Jaroslava Míla o opravu mostu v havarijním stavu, na níž je ochoten přispět podstatnou částkou z vlastních prostředků. Znovu se diskutovalo o problémech na **stanovištích tříděného odpadu**, kam zřejmě vyváží odpad i obyvatelé jiných obcí a podnikatelé, kteří by jej měli likvidovat na vlastní náklady. Řešení bylo svěřeno Výboru pro pořádek a bezpečnost. Zastupitelé schválili novou **úpravu stánkového prodeje** o pouti, který dosud organizovala základní škola, nyní bude organizace svěřena provozovateli Lunaparku za poplatek 15.000,- Kč, který odvede obci. Zastupitelé zvolili **nového člena finančního výboru** – Ing. Ladislava Profotu, odsouhlasili zadávací dokumentaci pro modernizaci ČOV v Mukařově a dodatek ke smlouvě o stavbě MŠ týkající se víceprací vyvolaných komplikacemi při napojování na vodovod. Schválen byl i záměr **pořízení nového dopravního vozidla pro JSDHO Mukařov**. Zazněla informace o **výsledku jednání se spádovými obcemi o spolufinancování nové budovy školy** – kromě obce Svojetice, která nebyla schopna smlouvu podepsat, protože neměla schválený obecní rozpočet, a obce Klokočná, která neochotu ke spolufinancování deklarovala už dříve, všechny spádové obce smlouvu podepsaly a převedly Mukařovu požadované finanční prostředky.

Na **květnovém zasedání** pokračovala debata o řešení **problémů se separovaným odpadem** – byla vytvářena nová stanoviště, přičemž na jednom bude pilotně odzkoušena nová úprava zástěn nebo zábran. Zastupitelé byli seznámeni s postupem ve věci domněle **havarijního stavu atiky** u balkonu na staré budově **mateřské školy**. Protože se nepodařilo dohledat stavební dokumentaci, která by pomohla jednoznačně definovat závadu,

bude potřeba udělat sondy, a teprve podle jejich výsledku rozhodnout o vhodném způsobu opravy. Zastupitelé byli seznámeni s podrobnostmi **podmínek osazení měřičů rychlosti v obci**, které by byly dodány a administrovány městem Říčany. Pokud se nepodaří podmínky upravit tak, aby alespoň část výnosu z vybraných pokut byla příjmem mukařovského rozpočtu, zastupitelé osazení nedoporučují. Za aktivní účasti veřejnosti proběhl bod informující o pokračujícím jednání s firmou, která má zájem **postavit v Mukařově prodejnu pro společnost Penny**. Jelikož podklady od stavebníka přišly teprve v předvečer zasedání, bylo navrženo jednání odložit, nicméně z proběhlé diskuse vyplynulo, že většina přítomných zastupitelů má k záměru výhrady. Zastupitelé byli seznámeni s návrhy obcí Svojetice a Klokočná, jejichž zastupitelé by chtěli řešit otázku spádovosti do mukařovské školy zvláštními smlouvami, což ovšem mukařovští zastupitelé označili za nemožné, s ohledem na závazky vůči zbývajícím obcím. Diskutovalo se o řešení problémů s nedostatkem pitné vody na Žernovce; v případě neúspěchu aktuálně podané žádosti o dotaci bude obec hledat další dotační zdroje a povede jednání o možném spolufinancování přivaděče pro Žernovku s investory, kteří mají v této lokalitě zájem o stavbu rodinných domů. Projednávaly se dva záměry **přestaveb stávajících rodinných domků na bytové domy** – v Srbíně a Žernovce, oba návrhy byly vráceny s požadavkem na doplnění informací, respektive s výhradami. Zastupitelé vyslechli informaci o **kolaudačním řízení MŠ**, které dosud probíhá, v reakci na požadavky z hygienické správy a orgánů požární ochrany. Mezi projednávanými záměry bylo **dokončení úpravy okolí nové školní budovy** a oplocení areálu, které by umožnilo jeho uzavření, a úprava **prostranství před sběrným dvorem**, včetně renovace staré studny s pumpou. Byl projednán také požadavek na regulaci vjezdu na obslužnou komunikaci ke školní jídelně, kam bude osazeno vhodné dopravní značení.

Kateřina Čadilová

Plánované opravy komunikací

Díky tomu, že se po komplikovaných jednáních podařilo konečně v březnu 2016 vypořádat příspěvky většiny spádových obcí na spolufinancování nové školní budovy, získala obec prostředky také na opravu komunikací. Ty, které jsou v téměř kritickém stavu, dostanou nový povrch, další budou zpevněny recyklátem a zbytek opraven zástřikem. Konkrétně se chystají tyto opravy: nové povrchy v Dubové ulici (podél rybníka),

v Charitní ulici a na návsí před obecním úřadem (ačkoli zde bude obec částečně investovat na soukromém pozemku).

Zpevnění recyklátem se dočká dosud prašná část ulice Horka, kde bylo navíc nedávno vybudováno nové osvětlení (viz samostatný článek na straně 9).

Na dalších komunikacích budou probíhat standardní opravy zástřikem, ty je ovšem možné provádět pouze v teplých dnech, kdy se nový materiál sám spojí s podkladem.

Kateřina Čadilová

Zase ty kontejnery

Téma kontejnerů a nepořádku kolem nich je dnes už téměř evergreenem. Nepořádek kolem kontejnerů se řeší na facebooku, po hospodách, na zastupitelstvu, na výborech, se sousedy přes plot, ale nějaké kloudné řešení, to aby jeden pohledal. Mnozí se mohou zcela oprávněně ptát, proč tomu tak je?

V Mukařově, Srbíně a na Žernovce je celkem 14 kontejnerových stání. Svozová firma Marius Pedersen v Mukařově zajišťuje odvoz kontejnerů na separovaný odpad dle rozpisu, zveřejněném na www.mukarov.cz. Takto rozvržený svoz

domů s dobrým pocitem, že svůj odpad třídí a „odevzdal jej“ na místě k tomu určeném. Samozřejmě existují i světlé výjimky, které se se svým odpadem vrátí a počkají, až bude v kontejnerech volno. Však oni to popeláři do svozového vozu beztak nahází, řekne si většina.

Ne, nenahází. To, co je mimo kontejnery, zaměstnanci svozové firmy neuklízí. Obec má podepsanou smlouvu jen a pouze na svoz odpadu z kontejnerů, nikoliv na úklid kontejnerových stání. A tomu, že zde nejsou obrovské hromady našich pečlivě roztříděných pytlů s plasty a krabic s papíry, vdčíme zaměstnancům komunálních

odpadů je již nyní maximální, protože svozová společnost má jenom omezený počet svozových vozidel a zaměstnanců. Navíc svoz určité komodity musí navazovat i na svoz v okolních obcích. Proto není možné zvýšit četnost svozu odpadů, což je jedno z možných opatření, které by mohlo vést ke snížení nepořádku kolem přeplněných kontejnerů.

V minulosti se také ukázal zajímavý jev (četnost svozu se v minulosti již několikrát zvyšovala), a to, že zvýšení četnosti svozu kontejnerů mělo dopad na pořádek kontejnerových stání jen krátkodobý. Jinými slovy, pořádek vydržel jen do té doby, než si lidé uvědomili, že kontejnery nejsou stále přeplněné. V okamžiku, kdy to lidem došlo, začali odpad ke kontejnerům nosit či vozit ve zvýšené míře. Zde se nabízí filozofická otázka – kde ten odpad stále bereme?

Jádro problému – odpadový turismus

Co udělá občan, když přijde či přijede ke kontejneru se svým odpadem a zjistí, že kontejner je beznadějně plný? Opravdu si myslíte, že se s pokrčením ramen otočí a odnese své plné těžké pytle s odpadem zpět domů a počká, až budou kontejnery prázdné? Pokud se nejedná o spoluobčany, kteří bydlí v sousedství kontejnerového stání, tak svůj odpad postaví vedle kontejnerů na zem a odchází odlehčen

služeb naší obce. Obecní úřad v danou chvíli zaměstnává 5 zaměstnanců, přičemž zhruba celou jednu polovinu pracovní doby tráví úklidem kontejnerových stání. Je to ale práce téměř marná, protože pokud večer dojde k úklidu, v průběhu dopoledne následujícího dne je tam nepořádek zpátky. Z tohoto pohledu je asi největším „zločincem“ ten, kdo jako první odloží svůj odpad na zem vedle kontejneru. Ostatní hříšníci se pak už na této vlně jen vezou.

Kde se bere odpad?

Nyní bych se rád vrátil k otázce, kde se bere tolik odpadu, že i přes zvyšující se četnost svozu odpadů zaplněnost kontejnerů neklesá. Jde o to, že obce, které systém tříděného odpadu nemají, generují tzv. odpadové turisty, kteří při ranní cestě do práce vyhodí svůj odpad do našich kontejnerů. Na tom bohužel není nic nezákonného a těžko jim v tom lze zabránit. Stále je to lepší, než aby svůj napytlovaný odpad pohazovali podél silnic do škarp či s ním zajížděli do lesa. Přestupkem je až to, když svůj odpad pohodí na zem vedle kontejneru. Nicméně tím, že zaplňují naše kontejnery svým odpadem, vytvářejí situace, kdy naši občané nemají kam svůj odpad řádně vyhodit, a pak to končí tak, jak jsme to již všichni mnohokrát viděli například u kontejnerového stání na rohu Zelené a

Požární ulice nebo u kontejnerového stání v Obecní ulici poblíž křižovatky se Severní ulicí.

Co tedy s tím?

Máme zde tedy zjevně dva zásadní problémy:

Jak motivovat lidi, aby nepohazovali odpad na zem vedle kontejnerů, když jsou plné? Jak zamezit odpadovým turistům vyhazovat svůj odpad do našich kontejnerů?

Na poslední schůzce Výboru pro pořádek a bezpečnost jsme se rozhodli řešit první problém úpravou kontejnerových stání tak, aby, byť se stále jedná primárně o odpadky, kontejnerové místo nebylo jen pár v loužích či blátě stojících kontejnerů, ale už při pohledu z dálky působilo uspořádaným, čistým a udržovaným dojmem. Víím, není to mnoho, ale stále doufám, že většině z nás by přišlo nepřístojné vyhodit odpadky na zem do prostoru úhledného, zakrytého, případně i osvětleného domečku. Druhý problém by mohl mít řešení v oblasti znepříjemnění možnosti vyhodit odpad pohodlně při cestě do práce. Pokud by kontejnery nebyly tak „na ráně“, museli by řidiči zajíždět více do centra Mukařova nebo na více odlehlá místa, což by jim prodlužovalo čas jejich cesty do práce. Jako vzorový příklad řešení problematického kontejnerového stání bylo vytipováno právě kontejnerové stání na rohu Zelené a Požární. Nepřesunulo by se o moc. Pokud dopadnou dobře jednání se zástupci společnosti provozující prodeje Enapo, mohlo by se výše zmíněné stání přesunout právě do příjezdové komunikace za Enapem. Pár metrů, ale snad to pomůže. Vjezd do této ulice není povolen a řidiči, kteří by tam chtěli vyhodit svůj odpad, by museli spáchat dopravní přešestupek. Navíc se uvažuje o tom, že by toto kontejnerové stání bylo opatřeno uzamykatelnou bránou a vstupní brankou s tím, že klíče by byly našim občanům poskytnuty. Toto řešení má podporu i ve finančním výboru. I tak ale existuje riziko, že se uvedená řešení minou účinkem. Co tedy může udělat každý z nás už dnes? V první řadě nebýt líný zkusit jiné kontejnery, když „ty moje“ jsou plné, a být všímavý. Všímavý v situaci, kdy někdo dělá nepořádek a já mám možnost pořídit důkaz jeho chování a tento pak poskytnout Obecnímu úřadu. Toto pak totiž není „bonzáctví“, to je prostě obyčejná starost o naše prostředí, o prostředí, kde žijeme. Nenechme si to tu hyzdit.

*Jiří Šavřda, zastupitel za TOP09
Předseda Výboru pro pořádek a bezpečnost
foto: www.silvie-anezka.cz*

Slovem i obrazem z naší obce

Jarní vítání nových občánků

V sobotu 7. května jsme vítali nové mukařovské občánky. Slavnostní vítání se uskutečnilo v prostorách základní školy za účasti zastupitelů obce a ředitelky školy Jany Novotné.

Po úvodním slově Evy Brůhové z kulturního a sociálního výboru obce a projevu starosty Rudolfa Semanského následovalo milé

vystoupení žaček základní školy. Po skončení úvodního programu byly maminkám společně s blahopřáním předány kytice a pamětní listy s pamětními mincemi.

Celý průběh akce fotografoval Miloš Horák, včetně hromadného foto ze školní zahrady. Přivítáno bylo celkem devět dívek a deset chlapců, vše za krásného počasí a dobré nálady.

Ladislav Malý

Ohlédnutí za letošními čarodějnicemi

V sobotu 30. dubna si na mukařovském fotbalovém hřišti dalo sraz 80 malých čarodějů a čarodějnic a společně se svou družinou, čítající přes 180 rodičů a starších sourozenců, přihlíželi vztyčení májky a následnému rituálu pálení čarodějnice.

Díky hezkému slunečnému počasí nás příjemně překvapil zájem nejen dětí, ale i rodičů. Musím říct, že jsme se pečlivě připravili. Pro děti jsme nechali na zakázku vyrobit kvalitní špekáčky s masem a pro tatínky a maminky jsme poprvé čepovali plzeňskou 12°. Nechyběla ani dobrá hudba. Zvládli jsme i ostrý výjezd naší zásahové jednotky, která se právě připravovala na vztyčení máj-

ky. Najednou zahoukala siréna, kluci přerušili přípravu, skočili do hasičského vozu a vyrazili směr Říčany k zásahu. Nešlo o cvičení nebo laciný efekt, ale o skutečný zásah dobrovolných hasičů. Poté už celá akce probíhala bez komplikací za doprovodu živé hudby v podání kapely Mahagon.

Pro další ročníky této tradice bychom rádi

nabídli organizaci čarodějnic i ostatním občanským sdružením působícím v obci. Tím bychom zajistili udržení tradice i trochu odpočinku k nabrání sil obětavým členům našeho sdružení.

Děkujeme všem členům i jednotlivcům za podporu a pomoc při zvládnutí této akce a těšíme se na sobotu 11. 06. 2016 od 14:00 na obvyklém místě, kdy proběhne Dětský den s hasiči.

Petr Doležel, SDH Mukařov a zastupitel obce

Foto: Milan Veselý

Zprávičky z místní školky

Protože březen je „Měsícem knihy“, celý měsíc k nám do školky chodili rodiče předčítat oblíbené knihy. Tímto bychom rády poděkovaly všem rodičům, kteří si udělali čas a přišli do školky předčítat. Dětem se to velmi líbilo a rády bychom v této tradici pokračovaly. Vše bylo v rámci projektu „Celé Česko čte dětem“, do kterého je naše školka zapojena. Koncem března nás navštívilo divadlo Harmonika s pohádkou „Kouzelný hrnec“. V tomto představení se nejen zpívalo, ale i hrálo na netradiční hudební nástro-

je. Děti byly zapojeny do děje této pohádky, a to se jim velmi líbilo.

V dubnu jsme si udělali výlet do „svíčkárný“ v Šestajovicích, kde se děti seznámily s výrobou svíček. Z výletu si přivezly nejen krásné zážitky, ale i dáreček pro maminky. Také nám v dubnu vykvetly narcisky, které jsme v rámci projektu „Rozkvetlá školka“ vysázeli na školkové zahradě. Ve školce proběhl i „Den otevřených dveří“. Zájem široké veřejnosti o prohlídku našeho areálu byl opravdu velký, asi největší v dosavadní historii.

Konec dubna byl ve znamení „čarodějnického karnevalu“, na který se děti už moc těšily. Sešlo se velké množství malých i velkých čarodějnic a čarodějů, kteří rejdlili a tančili celé dopoledne. Poděkování patří také maminkám, které nám upekly a přinesly mnoho vynikajících dobrot. Z dalších akcí, které nás v brzké době čekají, můžeme jmenovat například výstavu „Malujeme na ploty“, dopravní dopoledne nebo rozloučení s předškoláky.

Zápis do MŠ Mukařov bude 8. 6. 2016 v budově školky. Veškeré bližší informace naleznete na webových stránkách:

<https://msmukarov.estranky.cz>

Helena Müllerová

Jak děti ve škole hodnotí sport?

Speciální prostor v tomto čísle časopisu věnujeme sportu. Zeptali jsme se proto prostřednictvím paní učitelky žáků třídy 4.A místní základní školy, jak se jim tu sportuje. Na toto téma každý napsal několik vět, vybrali jsme z nich to nejzajímavější.

Děti baví florbal, chválí si tým, líbí se jim fotbalové hřiště a jsou překvapené, že v nové budově školy není nic na sportování. Některé děti odpověděly, že ve škole není nabídka zajímavého sportu. Dále si stěžují na špatné vybavení tělocvičny (sokolovny), vadí jim, že se necvičí na nářadí. V tělocvičně by prý bylo potřeba přidat ještě jeden koš na basketbal. Některým dětem vadí, že se žáci méně obratným spolužákům posmívají a mluví vulgárně. Jiné děti by si přály mít opičí dráhu a stěnu na lezení. Hodně žáků sportuje hlavně mimo školu, někdy chodí běhat do lesa.

Zdroj: slohové práce žáků ZŠ Mukařov

Podvodníci na Žernovce

Tenhle skvělý nápad s potápěním přišel asi před deseti lety, kdy jsme „objevili“ starý opuštěný lom v Žernovce. Ihned nás napadlo, že se tady budeme potápět, byla to taková romantická, zpustlá díra, totálně zarostlá šípkem a akáty, se zbytky plotu v naprosto nepropustné džungli.

Nejprve jsme jen tak slídili okolo, jen jako že se díváme, po čase jsme se osmělili vykoupat a pak potápět. Neuvěřitelný zážitek, voda měla tenkrát viditelnost dobré dva decimetry, pod vodou obrovské stromy, na hladině obrovská hejna prapodivných ryb, zkrátka byla to láska na první pohled. První ponory nemá moc cenu popisovat, první metry naprosto zelené, pak dokonce oranžové, pak to chvilku celkem šlo a od pěti metrů naprosto černá tma a všudypřítomný zápach po zkažených vejcích. Na dně metrů spadaneho listů.

Viditelnost pět metrů

Od té doby se hodně změnilo, vybudovali jsme oplocení, vykáceli, co se dalo, přivedli elektřinu. Na spodní straně lomu se podařilo vynést plošinu na pohodlné oblákání a celkem pohodové schody do vody. Opravdu hodně práce se udělalo na kvalitě vody, což je každým rokem více a více znát a musím přiznat, že z toho máme velkou radost. Asi není třeba obzvlášť rozepisovat, jaké zažíváme pocity při objevování stále nových míst pod vodou. V současné době, po několika letech usilovného čištění, se podařilo viditelnost celoročně udržet na nějakých pěti metrech, což je na české vody velmi dobré. Celý tento proces se podařilo zvládnout bez použití chemikálií, jen s pomocí provzdušňování a cílenou manipulací s rybí osádkou, svou ruku k dílu přidalo i vysazení sláviček mnohotvárných, které lze přirovnat k živé filtraci. Před 8 lety jsme jich do lomu vysadili malý kyblíček a dnes jsou jimi porostlé celé stěny.

Kasička na kompresor

Zpočátku intenzivní práce na hladině se postupně přesunuly pod vodní hladinu, odstranili jsme desítky velkých akátů, které ležely na dně. Stromy ze dna jsou pryč, což se bohužel nedá říci o velkém množství odpadu, který za dlouhá léta do lomu „napadal“. V současné době nejvíce pracujeme na podvodních plošinách, které budou instalovány do levé stěny lomu, a to do hloubky 3, 8 a 12 metrů, a vzájemně budou propojeny lanem. Účelem těchto plošin je umožnit potápěčům trénink v bezpečných hloubkách, kdy si na tyto plošiny budou moci při cvičení lehnout, nebo se jich přidržovat, aby zabránili nekontrolovanému vynoření na hladinu. Jejich rozměr je 3x2 metry a jsou vyrobeny z pozinkovaného materiálu, tvoří vlastně jakousi zavěšenou polici. Nedokážete si představit, jakou práci dalo pod vodou vyvrtat těch 8 zatracených děr o průměru 2 cm a délce 30 cm. K pracím na lomu musím uvést, že veškeré si děláme svépomocí, což je vykoupeno

velkou časovou náročností.

Pokud bych měl zmínit jeden problém, co nás trápí, tak jsou to potíže s kompresorem. Náš starý kompresor je velmi trpělivý, ale je na něm znát, že nejlepší léta má již za sebou, což s sebou přináší velmi časté opravy.

V budoucnu uvažujeme o nákupu šroubového kompresoru, který je ideální jak svojí ekonomikou provozu, tak hlučností a čistotou dodávaného vzduchu. Jeho cena je však vysoká a naše manželky nám stále odmítají podepsat souhlas s půjčkou. Zřejmě budeme muset vyrobit kasičku s nápisem „potápěči sobě“ a obcházet břehy jezer. Nebo se třeba najde nějaký hodný sponzor.

Jak je to s potápěním?

V minulém roce jsme investovali do osazení rybí osádky, pořídili jsme pěkné kapry a štiky, takže je pod vodou na co koukat. Tímto bych chtěl upozornit případné nenechavce, kteří by chtěli na lomu rybařit, ať to nedělají. U samotného dna je malá prohlubeň, ve které žije vodník Pepa, a ten nemá rád, když mu někdo chytá ryby, má na ně připravené hrnečky s pokličkou. Dokonce jsem pod vodou našel i několik zavařovacích sklenic na celou skupinu dušiček. Já osobně bych to rozhodně nepokoušel.

Potápění na lomu je možné po telefonické domluvě na 737 77 63 63, o víkendu na lomu býváme celkem pravidelně, v týdnu je systém takový, že potápěčům sdělím kód od branky a potápí se sami. Na lomu jsou k dispozici místa na převlečení a přípravu výstroje. Tu musí mít potápěči vlastní, po domluvě je možné i nějakou zapůjčit. Také je zde možnost si potápění vyzkoušet či rovnou si u nás udělat kurz potápění. Samozřejmě pro vstup do lomu vyžadujeme dodržování daných pravidel, každý potápěč musí mít potápěčskou certifikaci, kompletní výstroj, dbáme na to, aby svojí přítomností na lomu neobtěžovali

sousedy.

Na koho nesmím zapomenout, to jsou obyvatelé obce Žernovka, kteří nám od počátku vycházeli vstříc, perfektní byla jednání na obci v Mukařově, kde nám hodně pomohli a stále pomáhají. Jen s úsměvem vzpomínám na první jednání na obecním zastupitelstvu. Nevím, jestli jsme svým nadšením a naprostou naivitou pobavili, nebo spíš vyvolali soucit.

A na závěr odpověď na častou otázku, jak je lom hluboký? Tak tedy výška vodního sloupce dosahuje hranice 18 metrů. Tedy žádné 100 metrové hloubky, obrovské víry, žádné utopené tanky, děla nebo letadla, jen krásných 18 metrů a na dně spousty bláta.

Jan Koželský, předseda Potápěčského klubu Žernovka (www.pkzernovka.cz)

Foto: Jaroslav Váchal

Těžba v našem lomu na Žernovce sahá do druhé poloviny 19. století, těžil se zde kvalitní kámen, jeho struktura však obsahovala větší ložiska živce, a tak neměl hezkou kresbu, využívan byl na stavbu méně zdobných prvků, obrubníků, stavebního kamene apod. Nejprve se těžilo tzv. klínováním, později se k dlátům, palicím a přetloukačkám přidaly pneumatische vrtačky a dynamit. Práce šla jistě lépe od ruky, ale dřina to byla veliká. Jak se lom postupně prohluboval, začaly se objevovat potíže se spodní vodou, kterou bylo nutno čerpat ve stále větším rozsahu, pracné dobývání kamene a přesun ložiska do míst, kde už nešlo v těžbě pokračovat, bylo jasným znamením, že těžba zde musí skončit. Došlo k tomu v 60. letech, odstěhovaly se stroje, odešli dělníci, lom utichl. Jen spodní voda stále přitékala, během 20 let vystoupala do výšky 18 metrů. Ukončila se jedna éra lomu a nastala doba jiná, potápěčská.

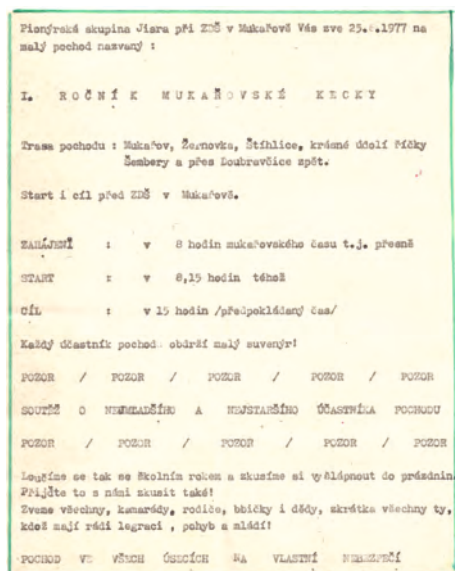
Kecka slaví čtyřicátiny, je čas zavzpomínat

Tradiční dálkový pochod se letos konal již po čtyřicáté. Jaké byly začátky a v čem tkví přitažlivost akce, která láká generace sportovců i lidí, kteří se běžně pohybu vyhýbají?

Psal se rok 1977. Pracovala jsem tehdy v ZŠ Mukařov jako vychovatelka ve školní družině a pionýrská vedoucí. Měla jsem kolem sebe partu nadšenců, kteří pracovali v pionýrské organizaci. Každý měsíc jsme pro děti připravili nějakou akci. Ať už to byly besídky, karnevaly, různé soutěže, pouť, křeslo pro hosta, poslední zvonění. Ale tou největší událostí byla právě Mukařovská kecka.

První ročník

Napoprvé byla Mukařovská kecka připravena hodně narychlo během několika dní. Účastníků se sešlo kolem devadesáti. Každý z nich dostal botičku vystřiženou z koženky, diplom a v cíli koláče, které napekly organizátorky.

Najednou se o Kecce začalo mluvit. Rudolf Křestán v Mladém světě psal o našem názvu ne zrovna moc pochvalně, zato paní Libuška Havelková v jedné televizní pohádce pekla buchy právě proto, že se chystá na Mukařovskou kecku. Pro organizátory to znamenalo, že je třeba dát pochodu oficiální rámeček a zaregistrovat ho. Termín konání pochodu bylo třeba zkoordinovat s „Prčicemi“ a podobnou akcí v Uhříněvsi a v předtuše, že účastníků bude víc, začít hned s dalšími přípravami.

Ten, kdo byl při prvním ročníku na kontrole, už na jinou nechtěl. Každá kontrola si připravovala v tajnosti překvapení pro děti. Samolepky, tužky, omalovánky, kalendářiky, přichystala malou soutěž nebo malé občerstvení pro dětské či dospělé příchozí. Nejoblíbenější kontrolou byli loupežníci. Byla to parta fousáčů, kterou vedl můj manžel. Chlapi se měsíc před Keckou neholili, scházeli se pravidelně, kde jinde než v hospodě, a vymýšleli a vyráběli dřevěné meče a sháněli loupežnické oblečení. Když tak na to vzpomínám, dělali to s radostí a s nadšením

a myslím, že pro věrohodnost se možná týden nemyli. Na téhle kontrole se vyřadili

všichni. Děti, dospělí i loupežníci. Dovedete si představit to nadšení dětí, když rodiče měli dělat třeba dřepy a loupežníci počítali, jeden, dva, tři, čtyři, dva, pět, tři, já to chlapi splet, tak počítáme znovu.

Všichni byli báječní

Turistů přibývalo každým rokem. Hned ve druhém ročníku byl trojnásobný počet účastníků.

Botičky jsme vyráběli z moduritu ve škole po vyučování. Formičku nám udělal pan Šindelář. Časem už to díky počtu turistů nešlo organizovat vlastními silami a požádali jsme o pomoc JZD Světlé, které nám velmi ochotně vyšlo vstříc. Koláče jsme pekly společně s děvčaty z devítky a s našimi milovanými kuchařkami ve školní jídelně. Paní učitelka Adámiová obnovila plakáty a diplomy, pan Miller nám vyrobil krásné mapky. S cvičenkami ze Sokola jsme po cvičení barevnými fixami značily trasy.

O úklid lesa se starali kluci z devítky, a že si tedy vždycky mákli! Nikdo nikoho nenutil, nežádal, neprosil. Ty děti z devítek byly prostě báječné každý rok. Značení tras také měli za úkol žáci devítky spolu s vedoucími. Vzali

batohy, značky, prošli a zkontrolovali všechny trasy. O zajištění bezpečnosti jsme požádali policii z Říčan. Ochotně s námi spolupracovala po celý den.

Kecková atmosféra začínala už v autobuse

Velmi jsme také ocenili posílení autobusového spojení. Požádali jsme tenkrát Depo a oni nám ochotně vyšli vstříc. Dokonce nebyl pro řidiče problém vylepit na okno plakát. Transparent přes silnici s uvítací formulí jsme vyráběli a věšeli s panem učitelem Maříkem. Obecní rozhlas už od ranních hodin vyhrával a průběžně vítal účastníky Kecky. Časem jsme se s některými účastníky vítali jako starí přátelé, později začaly chodit celé početné skupiny. Třeba děti z Prahy 9 jezdily díky jejich patronátnímu závodu Avia dvěma autobusy.

V cíli dostal každý účastník botičku, diplom, koláčů kolik kdo chtěl, speciální diplomy byly připraveny pro nejmladšího a nejstaršího účastníka. Jeden rok jsme měli také nejrychlejšího účastníka. Na start přiběhl mladý muž, v neustálém poklusu vyřídil formality a odběhl směr trasa 50 km a v poklusu zase přiběhl. To, že trasu opravdu proběhl, mu tenkrát potvrdili ti, co trasou pochodovali.

Odpoledne v cíli vyhrávala country kapela. Lidem se nechtělo domů. Spalo se ve škole, v Sokolovně. Nepamatuji se, že by vznikl nějaký konflikt, že by se musel řešit nějaký problém.

Děkuji všem, kteří se na Mukařovské kecce podíleli a podílejí a dovedli ji až ke 40. ročníku, vzpomínám na vás všechny s láskou. Záměrně neuvádím jména, bylo vás hodně. Mohla bych na někoho zapomenout, a to bych opravdu nechtěla. Přejí vám všem, organizátorům i turistům, hodně v pohodě a ve zdraví ušlých kilometrů.

Eva Brůhová, foto archiv autorky

Na ryby ve dne, v noci

Rybník v Mukařově, na jehož hladině se malebně zrcadlí kostel, je domovem mnoha druhů ryb. Ty si můžete ulovit, s úlovkem se vyfotit a zase je vrátit do poklidného života mezi kachny a žábami.

Pavel Doskočil, který rybník udržuje a provozuje na něm sportovní rybaření, vypráví, že se zde učil chytat od malička.

„Když jsem byl malý kluk, byla tu požární nádrž, o kterou se starali hasiči. Nějaké ryby tady vždycky byly, a tak jsem tu rád rybařil,“

vzpomíná Pavel Doskočil.

Jak šel čas, okolí rybníka chátralo, rybaření se tu neprovozovalo, a tak si Pavel Doskočil rybník před několika lety pronajal od obce. Společně s otcem rybník vyčistili, upravili přilehlé břehy, uklidili nepořádek, vysadili novou travu a pravidelně ji sekají. Novinkou je, že se dá projít i kolem rybníka směrem ke kontejnerům, ale to Pavla Doskočila dost trápí. Podle jeho slov se nepořádek od kontejnerů stěhuje i do okolí rybníka, a to nikomu radost nedělá.

Čtvrtá sezóna v plném proudu

Na rybníce se rybaří již čtvrtou sezónu. Můžete zde ulovit takzvané trofejní ryby. Ty se nejedí, ale po úspěšném vylovení se pustí zpět do života. Říká se tomu sportovní rybaření. Žijí tu například kapr, amur, štika, sumec, jeseter, okoun, bílá ryba.

Úprava okolí rybníku si sice vyžádala nemalé

úsilí, hodně odpracovaných hodin i značné investice, ale výsledek přináší radost nejen rybářům, ale z hlediska zlepšení životního prostředí i obyvatelům a návštěvníkům Mukařova.

Jedná se o soukromý rybářský revír, takže není nutné mít žádnou povolenku, zaplatíte poplatek a můžete chytat. Je dobré mít svoje rybářské vybavení, ale dá se i zapůjčit. Největší zájem o rybolov je o víkendy a o prázdninách, je možné rybařit i přes den a dokonce i v noci, kdy je podle slov Pavla Doskočila u rybníka největší klid a pohoda. Během zimy a na jaře se ryby přikrmují, a to zejména pšenicí a rupinem.

Pořádají se tu rovněž závody v chytání ryb, rybník si můžete pronajmout dokonce i celý jenom pro sebe. Informace o rybách, podmínkách rybaření a ceník naleznete na webu www.rybnikmukarov.cz. Za jeden den zaplatíte 350 korun, děti 150 korun. Informovat o rybolovu se můžete také na telefonním čísle 604 833 680.

Renáta Kiara Vargová

Stále častěji se setkáváme s termínem sportovní rybolov. Co si však pod tímto pojmem konkrétně představíte? A jaké jsou možné způsoby lovu ryb?

Kdekomu dnes už udělá mnohem větší radost si úlovek vyfotografovat a pustit zpět do vody, než jej zabít a sníst. Tomu se říká sportovní rybaření, ne pro obživu, ale pro radost. Avšak jen pustit chycenou rybu rozhodně nestačí. O jejím dalším osudu rozhoduje i to, jak se s ní po ulovení zachází. Šetrné zacházení s úlovkem je součástí něčeho, čemu říkáme rybářská etika. Jde o jakýsi soubor pravidel, kterými se rybáři řídí. Představujeme vám několik možných způsobů, jak je možné rybařit:

lov na položenou, nástraha spočívá na dně, kde je přidržována zátěží,

lov na plavanou je lov pomocí 1–2 udic na nástrahu, která může být v pohybu (unášena proudem vody nebo i v klidu – stojaté vody) nastavena v libovolné výšce vodního sloupce,

lov přívlačí je lov pomocí jedné udice, prut je držen v ruce, jiná udice nesmí být nastražena,

lov hlubinnou přívlačí je lov pomocí jedné udice, která je opatřena jednou nástrahou, jiná udice nesmí být nastražena. Hlubinnou přívlačí se rozumí tažení nástrahy za jedoucí rybářskou loďkou, v jakékoliv hloubce vody,

lov umělou muškou je lov pomocí jedné udice na umělou mušku, nahazovanou pomocí muškařské šňůry, jiná udice nesmí být nastražena.

Zdroj: Český rybářský svaz

Mukařovský rybník a jeho proměny

Historie mukařovského rybníka je poměrně mladá. Byl vybudován obcí koncem šedesátých let. Důvodem jeho výstavby bylo nahrazení staré požární nádrže, která se nacházela v dnešním parku, před obecním úřadem.

Tehdy nebyl ještě park parkem, ale obyčejným smetištěm. Smetišti jsme říkali „Zavážka“ a jako děti jsme toto místo s oblibou navštěvovaly. Středem smetiště tekla dnes již zatrubněná Výmola.

Koryto Výmoly zde bylo poměrně hluboké a po svažitém břehu se dalo v zimě lyžovat a sáňkovat. Nejprudší svah byl na stránce za dvěma duby, které tu přečkaly až do dnešní doby. Smetišťem vedly dvě pěšinky lemované kopřivami a v létě jsme musely dávat velký pozor na požahání. První pěšina vedla z rohu

Příčné ulice směrem ke dvěma dubům a směřovala do dnešní ulice Obecní. Druhá pěšina se dnes stále používá. Vede nedaleko zahradní zdi tehdejšího místního národního výboru, dnešního obecního úřadu, směrem do ulice Obecní.

Nová požární nádrž byla pro nás, děti, určitým zklamáním. Těšili jsme se totiž na letní koupání, ale kvalita vody byla tak špatná, že zde stěží přežily ryby. Dříve bylo nejbližší koupání v Žosu v betonovém lesním bazénu. (ŽOS je zkratka *Železničních opraven a strojíren*, pozn. red.) Ještě dnes jsou k vidění pozůstatky bazénu pod hrází prvního lesního rybníku. V současné době je požární

nádrž využívána také jako sportovní rybník ve vzorné péči pana Doskočila. Pohled z hráze směrem k faře a kostelu je velmi malebný.

Ladislav Malý

foto: Renáta Kiara Vargová

Současný Sokol žije hlavně fotbalem

Sokol Mukařov má v současné době 158 registrovaných členů a 116 hráčů. Za jednu sezónu, jarní a podzimní, se hraje 120 zápasů. Hlavními sporty jsou fotbal a florbal.

Přes sto hráčů ve vesnickém fotbalovém klubu, to mi připadalo jako silné mužstvo, avšak Ing. Zdeněk Týce, předseda TJ Sokol Mukařov ZS říká, že kluků na hřišti je čím dál méně, že se přesunuli k počítačům. „Dř-

že lidé na to nakonec zase přijdou, že je dobré se proběhnout a zasportovat si po celodenním sezení v práci nebo ve škole,“ apeluje na děti i jejich rodiče, hlavně tatínky, Zdeněk Týce.

íve byly tréninky 3x týdně a v sobotu dvouhodinový zápas. Dnes máme trénink jednou týdně a zápas. I tak je to hodně, děti mají úkoly do školy a počítače, dospělí muži zase spoustu práce s užitím rodiny a volný čas jim také nepřebývá,“ vysvětluje Zdeněk Týce.

V počátcích Sokola se jednalo hlavně o provozování individuálních sportů, dnes se individuální cvičení přesunulo zejména do posilovny a kolektivní sporty jsou rychlejší a mnohdy i agresivnější, zaměřené na výsledky. Bohužel zde hrozí i poměrně vysoké riziko zranění a do toho se každému nechce. Rozpis zápasů je dán fotbalovým svazem, hra se řídí pravidly svazu a zápasy řídí delegovaní rozhodčí.

Fotbalisti jsou rozděleni do čtyř kategorií podle věku na přípravku, žáky, dorost a dospělé hráče. Přitom je zde více sportovců z okolních vesnic, než z Mukařova. „Věřím,

Tradici bývá v Mukařově ples Sokola, kde však tanečníků každoročně ubývá, což Zdeněk Týce přisuzuje tomu, že dnešní mladí lidé nenavštěvují taneční tak, jak tomu bývalo dříve. Zásadní a důležitá je pro Sokol v Mukařově Mukařovská kecka, ale té věnujeme samostatný článek.

Provozování Sokola v Mukařově, to však není pouze péče o sportovce, ale také péče o budovu a hřiště. Zdeněk Týce plánuje dokončení rekonstrukce sokolovny, je potřeba natřít okapy a střechu, na rekonstrukci čeká rovněž interiér budovy.

V budově Sokola cvičí dopoledne především žáci ze školy, odpoledne jsou zde fotbalisté na tréninku. Cvičební sál se rovněž pronajímá zájemcům pro další sportovní aktivity, probíhají zde například i taneční kurzy. Aktuální nabídku kulturních a sportovních aktivit naleznete na nástěnce před velkou tělocvičnou.

Renáta Kiara Vargová

Šedesátá léta ve znamení spartakiády

O tom, že cvičení na spartakiádu bylo značně náročné, vypovídají zápisy v místní kronice. Každou chvíli bylo nějaké soustředění nebo kontroly nácvičku, a k tomu byli cvičenci pod pravidelným lékařským dohledem.

Do nácvičky na druhou celostátní spartakiádu bylo v roce 1960 zapojeno 12 mužů na prostná cvičení s tyčemi, 16 žen na „Rozséváčku“ a 12 dorostenek na prostná cvičení s obručemi. Žáci cvičili spartakiádní cvičení pod vedením svých učitelů. Kontrola nácvičky byla provedena dne 16. února.

25. března všichni cvičenci absolvovali povinnou zdravotní prohlídku, jejíž výsledek byl sportovcům zapsán do členské knížky.

Dne 8. května předvedly ženy cvičení s názvem Rozséváčka v Uhříněvsi, 15. května vystoupila celá Jednota Sokol na okrskovém cvičení v Babicích, 29. května v Benešově a 5. června na oblastní spartakiádě ve Vlašimi.

Za vzorné cvičení na spartakiádě byli členové Sokola odměněni čestným uznáním okresního výboru pro tělovýchovu a sport v Říčanech.

Renáta Kiara Vargová

Z historie místního Sokola

Tělocvičná jednota Sokol Mukařov vznikla na ustavující valné hromadě konané dne 13. června 1920, svolané Václavem Kosařem a Stanislavem Kulíkem. Založení tělocvičné jednoty Sokol Mukařov se zúčastnilo 36 členů. Všichni přítomní projevíli jednomyslný souhlas, aby tělocvičná jednota Sokol pro Mukařov a okolí byla založena, a to jako odbor tělocvičné jednoty Sokol Kostelec nad Černými Lesy, dle vzorových stanov České obce sokolské. Za starostu jednoty Sokol Mukařov byl zvolen Rudolf Štolc, rolník ze Svojetic, náměstek byl Václav Kosař, řídící učitel v Mukařově, náčelník Václav Říha, učitel v Mukařově, náčelnice slečna Františka Slavíková, učitelka v Mukařově.

Dne 20. června 1920 se konala první ustavující schůze správního výboru tělocvičné jednoty Sokol Mukařov, na které činovníci zvolení na valné hromadě připravili vše potřebné pro zabezpečení další činnosti. Byly rozepsány cvičební hodiny pro 26 mužů, 16 žen, 13 dorostenců, 10 dorostenek, 37 žáků a 30 žákyň. Jako spolková místnost a tělocvična byla nabídnuta místnost v pohostinství Antonína Jiráka v Mukařově.

Jednota Sokol mimo jiné pořádala veřejné tělocvičné akademie, taneční zábavy a 1. sokolský ples, který se konal 16. ledna 1921. Veškeré výtěžky z akcí byly věnovány na pořízení náradí a zařízení letního cvičiště (cikánský plácek) v lesním prostoru za kostelem. Dne 12. února 1921 byl Sokol Mukařov zařazen do České obce sokolské.

Dne 3. července 1921 proběhlo 1. veřejné cvičení, na kterém se představili všichni členové jednoty, od žactva po dospělé. Cvičení skončilo úspěchem a výtěžkem 7972 Kč.

V závěru roku byla zřízena knihovna světové, zábavné a odborné literatury, která obsahovala 171 knih. Neustále se uvažovalo o zakoupení obecního pozemku, tzv. kozího plácku – umístěného za hasičskou zbrojnicí směrem k dnešní sokolovně. V roce 1923 bylo připomenuto výročí Dr. Tyrše a byla zasažena pamětní deska na vilu pana Tučka čp. 13 v Mukařově. Ta byla slavnostně odhalena 22. července téhož roku. Na počest se konalo veřejné cvičení.

Členové jednoty se snažili svou činností stále získávat finanční prostředky. V roce 1924 byl založen stavební fond pro zajištění stavby sokolovny, s jejíž stavbou se však začalo až v roce 1950.

Zdroj: www.sokolmukarov.cz

Slovem i obrazem z naší obce

Noc s Andersenem

1. dubna 2016 Základní škola Mukařov již po šesté otevřela své brány, aby děti vybavené polštářky a spacáky mohly po celou noc naslouchat čtení pohádek, na které v dnešní uspěchané době není doma tolik času.

Celkově to byl už šestnáctý ročník společné pohádkové Noci s Andersenem, který se uskutečnil ve více než 1619 řádně registrovaných čtecích místech Evropy i zámoří. Noc s Andersenem, pořádaná Klubem dětských knihoven SKIP ČR a pod záštitou nakladatelství Albatros, se koná v Austrálii, ale také v českých krajanských spolicích na Ukrajině, v Srbsku i Bulharsku. Pořádají ji České školy bez hranic na celém světě, v Českém kroužku v Kodani a také na velvyslanectví v izraelském Tel-Avivu i saúdskoarabském Rijádu. Mezi registrovanými nechybí Keňa, Nový Zéland, USA i Kanada. Letos se jí zúčastnilo na 95 tisíc dětí! A jak to probíhalo v Mukařově?

V pátek 1. 4. 2016 byl před naší základní školou kolem šesté hodiny večerní k vidění zajímavý úkaz. Rodiče vedli žáky na víkend do školy, děti se smály, do školy se nesmírně těšily, v ruce si nesly spacáky a karimatky, přičemž batůžek měly napěchovaný večerí, kartáčkem, pyžamem a oblíbenou hračkou. Tento úkaz se vyskytuje jen jednou v roce, v den výročí narození slavného dánského pohádkáře, a nazývá se Noc s Andersenem.

Program byl nabitý: ubytování ve třídách, rozbalení spacáků, společné uvítání a odstartování Noci s Andersenem, čtení pohádky Malá mořská víla, proložené hrami, vyplňováním pracovních listů, křížovek. Následně jsme společně povečeřeli a pochutnali si na různých dobrůtkách, které připravily maminky, a ve 21 hodin přišlo překvapení – stezka odvahy.

Potom se všichni už odebrali do svých spacáků a někteří v noci i spali, ostatní povídali a povídali. Budíček si děti zvolily brzký, již kolem šesté hodiny ranní. Do osmi hodin byly opět u svých rodičů.

Chtěla bych poděkovat rodičům za občerstvení, které pro nás připravili, i za dárky, jimiž jsme mohli děti na konci obdarovat. Letošní ročník Noci s Andersenem považujeme za vydařený a příští rok se určitě opět zapojíme.

31. 3. 2017 v 18 hod. se potkáme opět, s úsměvem na rtu, před školou!

Kamila Volíková, ZŠ Mukařov

Další aktuality ze Základní školy

Tak jako každý rok se naši žáci se zúčastnili **dopravní soutěže v Čelákovících**. V letošním roce se můžeme pochlubit velikým

úspěchem. Žáci 5. třídy ve své kategorii zvítězili a postupují do krajského kola.

Letošní jaro věnovala naše škola projektu **Jarní motýlci v Europarku**. Třídy, které se projektu zúčastnily, ozdobily velké bílé šablony motýlů. Všechny šablony byly vystaveny celý duben v Europarku, kde si je mohli rodiče žáků prohlédnout. I když naše škola se svými motýly nevyhrála, máme radost, že jsme se mohli do tohoto projektu zapojit. Nyní jsou všichni naši motýlci vystaveni v budově školy.

Jana Novotná, ředitelka ZŠ Mukařov

21. 5. 2016 se za velkého zájmu dětí i rodičů uskutečnil Den školy, podrobnější zprávu přineseme v dalším čísle Zpravodaje.

Nové osvětlení na Horce

Veřejné osvětlení v místní části Žernovky

v ulici Horka bylo provedeno v souladu s MPOV obce Mukařov. Podnětem se stala žádost několika občanů místní části, kteří zde mají domy, aby prostor od křižení s ulicí Ke Třem kopám byl ve směru na Babičky kolem jejich zahrad pro větší bezpečnost osvětlen. Na základě tohoto podnětu odsouhlasilo Zastupitelstvo obce v roce 2014 záměr výstavby nového osvětlení. Byla zpracována projektová dokumentace a získáno územní rozhodnutí a stavební povolení na umístění 9 stožárů. Současně jsme v lednu 2015 podali na Středočeský Fond rozvoje obcí a měst Středočeského kraje žádost o dotaci. Obci Mukařov byla poskytnuta dotace na vybudování osvětlení ve výši 95 % uznatelných nákladů. Výstavba se uskutečnila na podzim 2015. V prosinci firma vzešlá z výběrového řízení předala dílo čítající osazení 9 stožárů s osvětlovacími tělesy na úseku v délce cca 397 metrů do správy obce. V březnu letošního roku potvrdila kolaudace stavebního

úřadu Říčany bezpečnost a funkčnost celé stavby. Osvětlení využívá také místní koňská farma, zaměřená na volnočasové aktivity dětí a mládeže, jejíž část pozemku v místě parkování vozidel je rovněž tímto projektem částečně osvětlena. Na investici výstavby veřejného osvětlení v Horce navázala obec dalším rozhodnutím zafinancovat z rozpočtu osvětlení v ulici Ke Třem kopám. Zde se využilo již vystavěných podpěrných stožárů vedení nízkého napětí, na které byla se souhlasem ČEZu podle projektové dokumentace namontována 4 tělesa, která po setmění osvětlí dostatečně celou ulici. Akce byla provedena v průběhu měsíce dubna 2016. Realizací obou projektů se podařilo zkvalitnit občanskou vybavenost v místní části katastru Žernovky a přispět tak ke zvýšení bezpečnosti, zejména místních obyvatel a návštěvníků koňské farmy.

Jaroslav Šalda,
asistent pro dotace a investice

Všechno je otázka priorit

Dlouho jsem patřila k těm, kdo o zdravém životním stylu jenom teoretizují – prostě nějak „nebyl čas.“ Až mi došlo, že když budu dál lenošit a vymlouvat se, brzy se mi promarněný čas sám nepříjemně připomene. V tu dobu mi do cesty vstoupila Renata Schmidt – mladá žena křehkého dívčího zjevu – s nabídkou cvičení doslova pod nosem. I když mi exotický název jejího programu nic neříkal, vzala jsem to jako hozenou rukavici a zjistila, že nic účinnějšího a přitom snesitelně náročného jsem zatím nevyzkoušela. A že to asi není všechno, co Renata umí. To ostatní jsem odkrývala postupně, a i proto vznikl tento rozhovor.

Jak ses vlastně stala cvičitelkou?

Nejdřív děkuji za tvůj krásný úvod, moc mě potěšil. V sedmnácti jsem měla problém s váhou a začala jsem se zajímat o zdravý

životní styl. Zbláznila jsem se do zdravé výživy a bio produktů. Chodila jsem na různá cvičení, což mě tak nadchlo, že jsem později zatoužila být také cvičitelkou.

Proč cvičíš právě BBL a Pilates?

Brazil Butt Lift se mi líbí, protože je to takové propojení Zumby a Pilates, které jsem cvičila dřív, z obojího je v něm něco, a tím pádem je i účinnější. Hlavně jsem hned po měsíci viděla výsledky. Pilates jsem cvičila předtím, než jsem poznala BBL, jelikož je super na zpevnění všech svalů těla, které při jiných cvičeních tak neposilujeme, a Zumba je zase taková zábava, při které se člověk zpotí.

Jsi maminkou tří malých dětí (6-4-2 roky), cvičila jsi i v těhotenství? A doporučila bys to ostatním ženám?

Ano určitě, hlavně zmíněný Pilates je velice vhodný. Jen je třeba dodržovat určité zásady, co a jak dělat v konkrétním trimestru. Čím častěji jsem v těhotenství cvičila, tím byl porod jednodušší a tělo se dalo po porodu rychleji do pořádku. Samozřejmě je to individuální a někomu to nemusí dělat dobře. Mě osobně cvičení nabíjí energií a dobrou náladou, kterou žena obzvláště v těhotenství potřebuje.

U třetího porodu to bylo docela komické, měla jsem mít zrovna hodinu cvičení a dostala jsem první kontrakci, říkala jsem si, že to třeba ještě nic neznamená a šla předcvičovat. Celou hodinu cvičení nic a potom doma se mi to rozjelo a šla jsem rodit. Vrátila jsem se z porodnice na další cvičení a šla jsem předcvičovat najednou bez břicha. (Samozřejmě jsem hned necvičila, jen ukazovala.)

Chceme-li žít zdravě a cítit se dobře, je pohyb

určitě nezastupitelný, ale dříve či později narazíme i na to, co jíme. Základní představu o tom, co je a není zdravé, má asi každý, ale s praktickým dodržováním je to složitější. Máš ty nějaké zásady výživy, z nichž neuhneš? A platí pro dospělé stejně jako pro děti?

Řekla bych, že pro děti to platí ještě více než pro dospělé, protože střevní mikroflóra se do značné míry podílí na vývoji a udržení imunity, kterou strava nejvíce ovlivňuje, což si málo lidí uvědomuje. Díky stravě ji porušujeme, nebo posilujeme. Takže na nemoci v dospělosti a ve stáří si zaděláváme již v dětství.

Odjakživa jsem kupovala mléko a maso jen od farmářů a jedli jsme, dá se říci, zdravě, bez chemie, barviv a polotovarů. Ale své pevné zásady jsem stanovila před třemi lety, kdy obě děti trpěly atopickým ekzémem, a to mě donutilo k hlubšímu studiu, jaký vliv má strava na naše zdraví. V té době jsme vysadili úplně mléko, pšeničnou mouku a cukr. Maso máme jednou za týden (nutno podotknout, že naše prababičky také vařily maso třeba jen v neděli). Díky tomu jsme se zbavili nejen atopického ekzému, ale i dalších nemocí.

Všechno je otázka zvyku, ale panuje dost častý názor, že takzvaně „zdravé“ jídlo není moc chutné. Dokázala bys to vyvrátit a poradit, jak zlákat i skalní odpůrce?

Určitě, stačí si zajít do některého z mnoha obchodů se zdravou výživou a farmářskými produkty – jeden najdete i přímo v Mukařově – kde nabízí spoustu zdravých dobrot i raw dorty.

Podle mě jsou naše chutě ovlivněny především psychikou a na některé látky můžeme mít i závislost, takže to není jednoduché. Myslím si, že by tomu tak nebylo, kdyby si lidé uvědomovali, jak velký vliv má to, co jíme, na naše zdraví. A že tělo je úžasný stroj, který se neustále regeneruje a sám udržuje, ale jen pokud má k dispozici dostatek stavebního materiálu a nemusí se zabývat odstraňováním škodlivin.

Když sníte dort z bílé mouky, ztužených tuků a spousty cukru jednou za měsíc, tak se s tím tělo nějak popere, ale pokud se stravujeme nezdravě delší dobu, tak nám tato strava např. ucpává cévy, tím se do srdce dostává méně krve, tělo musí zvýšit krevní tlak. My jdeme k lékaři, který nám dá prášky na snížení tlaku, a tím si zaděláváme na další nemoci. A to nemluvíme o tom, co strava dělá ve střevech. Naproti tomu, když sníte třeba raw dort udělaný jen z kešu oříšků, avokáda, malin a mandlí oslazený datlemi nebo medem, budete mít úžasný pocit už jen z toho, že jste tělu dodali s takovou pochoutkou i nějakou výživu a nic škodlivého. Proto pořádám i „aktivní detox víkend“, kde se učíme zdravě a chutně vařit. Mým cílem je, aby se ten, kdo se zúčastní, cítil tak dobře, že už nebude chtít jíst jinak.

Čas je v dnešní uspěchané době zaklínadlo – málokomu se chce pobývat u plotny déle, než je nezbytně nutné. Jak je na tom strava, kterou vyznáváš, s časovou náročností?

Než jsem si vše zorganizovala a zkoušela jsem nové recepty a potraviny a hledala, kde je shánět, tak to určitě časově náročné bylo. Ale teď bych řekla, že je to časově méně náročné než běžná česká strava. Je to asi jen o prioritách, zda si sednete na 5 minut k televizi nebo zaděláte na kváskový domácí chléb, nebo strávíte 5 minut v autě abyste ten chléb koupili. Samozřejmě času není nikdy dost, i proto žiju ráda v Mukařově, kde je všechno po ruce, a člověk často ani nemusí používat auto.

A když jsme u toho času, pro většinu z nás by

byly dostatečnou kládou tři děti dva roky po sobě, ty toho ale stíháš ještě daleko víc! Cvičení, výživové poradenství, keramiku a šití... jak to děláš a co tě nejvíc baví?

No popravdě řečeno to nestíhám, alespoň ne tak, jak bych chtěla. Naštěstí má manžel docela flexibilní práci, takže mě zastane, když je to nutné. A díky tomu, že jsem mohla zůstat na mateřské a nebyla jsem nucena nastoupit rychle někam do zaměstnání, udělala jsem si práci ze svých koníčků. Což je cvičení, keramika a výživové poradenství.

Na kroužky keramiky do školek a škol беру děti s sebou, když je to nutné. Šití mě baví, ale naštěstí neživí, to si dělám jen občas, když mám chuť a děti spí.

Mám ráda všechny ruční práce. Je to krásný pocit, když si člověk nemusí vše kupovat, ale může si něco vyrobit sám. A také se zajímám o permakulturu a eko zahradičení a miluju relaxaci na zahrádce.

Děkuji za rozhovor.

Kateřina Čadilová

OTEVÍRÁME ZÁKLADNÍ A MATEŘSKOU ŠKOLU M.U.K. V ŘÍČANECH

Základní škola: zápis do 1. třídy – 6.6.2016, školné 5400Kč/měsíc

Mateřská škola: provoz zahájen v 5/2016, školné od 2500Kč/měsíc

Kontakt: 736769720

Adresa: Husova 500/8

25101 Říčany

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

ZAHRADA TICHÁ

pohřební služba

„Jsem si plně vědom, že ve Vašem okolí dobře fungují i jiné pohřební služby. Přesto věřím, že rozšíření nabídky o další subjekt, bude představovat větší možnost výběru a zajistí tak i vyšší úroveň těchto služeb.“

Slibuji Vám za sebe i za celý kolektiv pracovníků naší soukromé pohřební služby, že vynaložíme veškerý svůj um, zkušenosti a vzdělání, abychom Vám co nejvíce ulehčili nesnadné životní období, kdy Vás opustí někdo opravdu blízký a Vy prožíváte skutečnou bolest a bezradě. Pomůžeme Vám najít sílu se postarat o poslední rozloučení se zesnulým, neboť jste to právě Vy, kdo tuhle sílu budete potřebovat.“

s úctou a pokorou...
Ing. Pavel Janák

majitel pohřební služby ZAHRADA TICHÁ

Od 1.7.2016 nové pobočky soukromé pohřební služby

Říčany – Černokostelecká 57, 251 01 Říčany

Praha – Starokolínská 309, 190 16 Praha 9 – Újezd nad Lesy

Mrzky – Mrzky 35, 282 01 Český Brod

Zajišťujeme veškeré druhy pohřbů

Nepřetržitý provoz 24 hodin

Možnost sjednávání pohřbů i v mimořádných dobách

Možnost sjednávání pohřbů elektronicky nebo telefonicky

Možnost sjednávání pohřbů u Vás doma či v zaměstnání

Bezplatná doprava osobním vozem do sjednávací kanceláře

Bezplatné parkování u kanceláři zajištěno

Bezplatná poradna pro pozůstalé (pohřebné, vdovský důchod, soc.podpora, dědictví, ...)

www.zahradaticha.cz

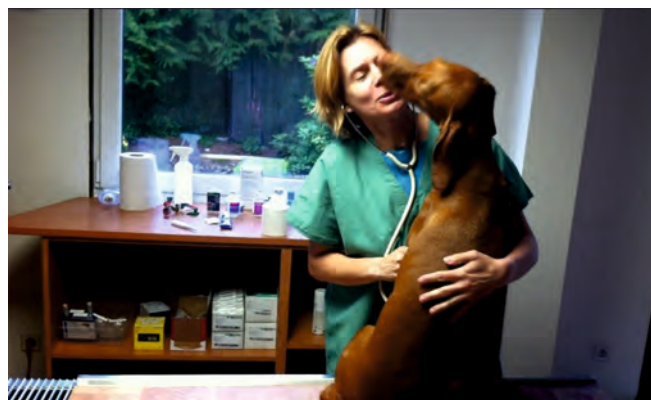
tel.: 608 87 88 87

e-mail: pohreb@zahradaticha.cz

Kheiron

veterinární služby
... se srdcem a rozumem

Veterina Kheiron Mukařov
Kutnohorská 271, Mukařov
<http://veterina.kheiron.cz>

Tel. ordinace 777 551 265

Tel. pohotovost 777 551 855

Jsme vybaveni přístroji i znalostmi...

Časově neomezená akce: Mikročip včetně aplikace 298,-Kč

Kalendárium

8. 6. 13–17 hodin
Zápis do MŠ

11. 6. od 14 hodin
Dětský den s hasiči

Kulturní a komunitní centrum

Příčná 61, Mukařov

I přes probíhající rekonstrukci objektu pokračuje pravidelný program

pro rodiče s dětmi:

CVIČENÍ, HERNÍČKA, ZPÍVÁNKY

pro děti bez rodičů:

Blok kreativních kroužků, hudební kurzy, tvoření pro velké slečny

pro dospělé:

TVOŘENÍ (pátek dopoledne nebo čtvrtek večer)

CVIČENÍ (pondělí, čtvrtek – Brazil butt lift, sobota – Pilates)

KAVÁRNIČKA – poslední čtvrtky v měsíci od 16 hodin

Pozvánka k sousedům

Muzeum Říčany pořádá až do 20. srpna výstavu
Společenský život hmyzu.

Jako doprovodný program se v sobotu **18. června** koná

Prodejní výstava exotického hmyzu

Prohlédnout a zakoupit si budete moci více druhů kudlanek, mravenců, strašilek a švábů, formikária pro chov mravenců, insektária na chov kudlanek, nebo strašilek.

11. června se v Didaktickém centru geologie (v areálu 1. ZŠ na Masarykové náměstí v Říčanech) **od 14.00 do 17.00** koná

Výměnný bazar rostlin

Máte na zahradě květiny, které musíte vzhledem k prostoru omezovat, a je vám líto je vyhodit? Přineste je na výměnný bazar. Potěšíte někoho, kdo si právě takovou rostlinku na zahradu přeje, a zároveň si vyberete nové kytičky, kterými obohatíte svou zahradu!

Zapomenutý rodák opat Arnošt Vykoukal

Arnošt Vykoukal se narodil 7. května 1879 v č.p. 15 v Žernovce v rodině Antonína Vykoukala, majitele tamního hostince, který pod názvem Montgomery známe dodnes. Vstoupil do benediktinského řádu a postupoval v církevní hierarchii, až se stal 18. 9. 1925 opatem Emauzského kláštera. Tím byl až do roku 1941, kdy byl klášter gestapem uzavřen, snad proto, že z jeho komplexu vysílala vysílačka „Magda“, kterou obsluhovala ilegální skupina radio-telegrafistů, mimo jiné i známý spisovatel Otakar Batlička.

Opat Vykoukal byl internován do Plzně a později, dne 7. srpna 1942, zatčen a odvezen do koncentračního tábora Dachau, kde jako politický vězeň č. 33663 dne 10. září 1942 zemřel. Byl příkladem statečného kněze, jenž nesl s pokorou svůj kříž až do mučednického konce.

Informace jsme čerpali z pozůstalosti po paní Drahomíře Krčálové, jejíž babička byla sestrou opata Vykoukala.

Kateřina Čadilová

Divadelní léto s Diponou

Již čtvrtým rokem pro vás za podpory OÚ Louňovice, OÚ Mukařov, Středočeského kraje a hlavně díky neúnavné činnosti členů DS Dipona připravujeme další ročník akce nazvané Louňovická letní divadelní aktivita.

Venkovní jeviště, které má již své stálé místo v areálu restaurace U Henců, opět ožije představeními pro děti i dospělé, které odehrají pozvané ochotnické soubory z daleka i okolí. I letos se bude hrát i zpívat, a vy, kdo si uděláte čas a zajdete se podívat, se budete jistě dobře bavit.

Na co se můžete společně s námi těšit?

Zahájíme v duchu velkých tradic představením muzikálu pro dospělé Libushe v podání Nového divadla Mělník. Následovat budou hry pro děti i dospělé. Děti si k nám cestu našly už dávno, ale mnozí dospělí ještě nestrávili příjemný večer s námi pod širým nebem, při kterém můžete navíc v klidu popít a něco dobrého sníst.

V přehledu zatím chybí hry nastudované naším spolkem, proto sledujte plakáty a naše stránky **www.dipona.eu**. Chystáme pro vás úspěšnou hru Pět dolarů za lásku a žhavé novinky.

25. června LIBUSHE – muzikál v podání Nového divadla Mělník

9. července PÍSNÍČKA ZA DVA ŠESTÁKY – pohádka profi dvojice Divadélko Kůzle

23. července ROMEO a JULIETKA + KRÁL MACIUŠ PRVNÍ – představení dětí ze souboru Divadelní studio Turnov

23. července DVA MUŽI V ŠACHU – večerní představení Divadelního studia Turnov

6. srpna POŠTÁČKÁ POHÁDKA – DS Ucho Uhřetěves

6. srpna AGENTURA DRAHOUSHEK – DS Klicpera Chlumec nad Cidlinou

13. srpna CHARLEYOVA TETA – LOS Libošovice

20. srpna BYLO NÁS PĚT – hra pro děti i dospělé Divadélko na dlani Mladá Boleslav

20. srpna NOC NA KARLŠTEJNĚ – muzikál Divadélka na dlani Mladá Boleslav

27. srpna NEDVÍDATA – písničkový pořad pro děti

3. září ŠEHEREZÁDA – Nové divadlo Mělník

10. září POKOJE S TCHYNĚMI – DS Svatopluk Benešov

Petra Krutská, DS Dipona